

Mark Rutte wil de 'gewone man' te vriend houden

Leeuwarder Courant 18 juni 2019

HANS VAN SOEST

DEN HAAG Ineens slaat Mark Rutte een andere toon aan. Multinationals zijn uit de gratie en er is onvrede over de koopkracht. Dus is het tijd voor een ander geluid.

De oproep van Rutte afgelopen weekend aan het adres van de grote bedrijven om nu eindelijk de lonen voor gewone werknemers eens te verhogen, is op zichzelf niet nieuw. Al jaren roept hij bedrijven op de lonen te laten stijgen, bijvoorbeeld op Prinsjesdag in 2017. Alleen: die oproep had niet het gewenste effect.

Neem alleen al dit jaar. De krapte op de arbeidsmarkt is groot. Maar waar het kabinet er vanuit ging dat

de lonen in het bedrijfsleven dit jaar met gemiddeld 2,7 procent zouden stijgen, bleef dat volgens het CBS in het eerste kwartaal steken op 2,1 procent. Daardoor dreigt de koopkracht van burgers achter te blijven.

Daardoor was de toon van Rutte dit keer ongemeen fel. En dat is wel nieuw. „Op dit moment klotsen de winsten tegen de plinten, maar het enige wat stijgt is het salaris van de topmannen”, sneerde de premier op een VVD-bijeenkomst. Als bedrijven de salarissen niet genoeg laten stijgen, zal het kabinet de beloofde verlaging van de vennootschapsbelasting mogelijk niet doorvoeren, dreigde hij. In plaats daarvan zou het kabinet dat geld ook kunnen teruggeven aan de werknemers in de

Premier Mark Rutte zegde zaterdag in Assmeer de multinationals de wacht aan. FOTO ANP/PETER HILZ

vorm van lagere inkomstenbelasting’.

Het zal even schrikken zijn geweest voor sommige bedrijven. De VVD is van oudsher de partij die het opneemt voor ondernemers. Toch zei Rutte toen hij zich in 2006 kandideerde als politiek leider van de VVD al dat de partij er meer moest zijn voor 'de gewone man'. De VVD moest af van haar imago van 'parelkettingen en driedelig grijs'. Onder Ruttés leiderschap werd de VVD voor het eerst de grootste, doordat de partij nieuwe kiezersgroepen aansprak.

Maar die dreigen nu weg te lopen. Er is onvrede over de btw-verhoging en de hogere energierekening. Over multinationals als Shell die weinig

belasting betalen. Over klimaatplannen die de burger veel geld kosten, terwijl bedrijven buiten schot leken te blijven.

Het was ook om die reden dat de VVD dit voorjaar een draal maakte en haar verzet tegen een CO₂-heffing voor bedrijven liet varen. Rutte wil af van het imago als zou hij aan de leiband lopen van het grootkapitaal. Niet voor niets hoonde de oppositie, die in de aanloop naar de volgende verkiezingen een wapen uit handen dreigt te worden geslagen, dat het optreden van Rutte volstrekt ongeloofwaardig was. Vandaag zal de oppositie hem in de Tweede Kamer proberen te verleiden boter bij de vis te leveren en iets te veranderen aan de belastingen.

De meest passende reactie op dit bericht is: “ Als de vos de passie preekt, boer pas op jouw kippen”. Goed beschouwd toont het aan, hoe de ‘tot in zijn diepste vezels’ overtuigde neoliberale Mark Rutte bij de argeloze kiezers de valse schijn van het tegendeel te wekken.

Noch bedrijven, noch de kiezers zullen hier echter van schrikken.

Allen weten immers maar al te goed, dat deze loze onwaarachtige ‘woorden’ volledig in strijd zijn, met de al jaren afgekondigde concrete ‘daden’ en beloften, die wél geheel in lijn zijn met zijn neoliberale “geloof” en beleid. “Een kat in het nauw maakt rare sprongen”.

Deze schijnheilige ommezwaai / deze ‘rare sprong’ toont duidelijk aan, hoezeer Rutte en zijn neoliberale bewind / partij momenteel kennelijk in de problemen is geraakt. Dit valt niet te rijmen met zijn steeds weer verkondigde uitspraken, dat het economisch uitstekend gaat en het hem en zijn partij dus juist voor de wind zou moeten gaan.

Deze ‘rare sprong’ toont dus feitelijk aan, dat het einde van de (neoliberale) politieke partijen nabij en achterhaald is. Zie ook: Bibliotheek, Krantenartikel, Partij is achterhaald vehikel democratie.

Het neoliberale regiem zal weldra van het politieke toneel verdwijnen; het moet worden vervangen.

Het **Nieuw Nederlands Kiesstelsel ++** is een uitstekende vervanging; het kan de democratie terugbrengen naar de toestand, zoals Thorbecke het in 1848 bedoelde.